

YTTRANDE

Datum
2020-07-07

Dnr
2186-19-4.5.1
Aktbilaga
48

Svea hovrätt
Avdelning 2
svea.hovratt@dom.se

SVEA HOVRÄTT
020111

INKOM: 2020-07-07
MÅLNR: FT 11253-19
AKTBIL: 13

Mål nr FT 11253-19; Lars Erik Larsson ./ staten genom Justitiekanslern angående ränta m.m.

Med anledning av hovrättens föreläggande den 6 juli 2020 yttrar sig staten enligt följande.

Parterna är överens om att frågan om analog tillämpning av räntelagen ska prövas enligt de allmänna principer som Högsta domstolen har lagt fast i NJA 2016 s. 1035. Vad staten gör gällande är att det av Högsta domstolens avgörande i mål nr Ö 5879-18 framgår vilka närmare överväganden som ska göras och vad resultatet av prövningen blir i en situation som den nu aktuella. Även om parterna har olika uppfattningar i fråga om vilka slutsatser som kan dras av avgörandena rör det sig om en väl avgränsad rättsfråga som lämpar sig för skriftlig handläggning.

Vad Lars Erik Larsson anför under punkterna 1.2 och 1.3 i hovrättens aktbil. 11 är enligt staten något missvisande. Parterna är överens om att regleringen avseende ränta enligt 13 kap. 1 § utsökningsförordningen och 13 kap. 2 § utsökningsbalken saknar direkt relevans för bedömningen i detta mål. Mål nr Ö 5879-18 – som staten har hänvisat till redan i svaromålet – handlar inte heller om sådan ränta. Frågan i mål nr Ö 5879-18 var, precis som i detta mål, om Kronofogdemyndigheten kan förpliktas att utge dröjsmålsränta enligt räntelagen på influtna medel som myndigheten ska redovisa till den betalningsberättigade (det gjordes i det målet gällande att Kronofogdemyndigheten utan godtagbar anledning hade fördelat medlen först drygt fem år efter att så skulle skett och att myndigheten därmed varit i dröjsmål). Den frågan besvarades nekande av Högsta domstolen.

Vad Lars Erik Larsson anför under punkterna 1.4 och 1.5 uppfattar staten som att parterna är helt överens om hur skadeståndsyorkandet enligt andrahandsgrunden ska prövas. Frågan är om Lars Erik Larsson har bevisat att han, om medlen hade betalats ut i rätt tid, skulle ha placerat aktuella medel i aktiefonden SKAGEN Global på ett sådant sätt att placeringarna skulle ha genererat den avkastning som han yrkar ersättning för. Det rör sig således om en väl avgränsad bevisfråga. Den utredning som åberopas är begränsad och innehållet i de åberopade handlingarna är ostridigt.

Sammanfattningsvis kan staten inte se att något av det som anförs i hovrättens aktbil. 11 innebär att det finns behov av en huvudförhandling även i hovrätten. Enligt statens uppfattning är det uppenbart att en sådan är obehövlig.

På Justitiekanslerns vägnar

